

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznani la plačuje se od štiristopne petin-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vracajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravljanje naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznani, t. j. vse administrativne stvari.

Premestitev zatiškega sodišča.

Naša notica, v kateri smo se izrekli za premestitev zatiškega sodišča v Višnjo goro in proti nasvetu, naj se sodišče premesti v Št. Vid, je, kakor pač ob sebi umetno, naletela na odpor nekih interesovancev. Št. Vid se trudi na vso moč, da dobi sodišče, in prav zategadelj je potreba, da si stvar še jedenkrat ogledamo.

Če se ne motimo, je Višnja gora jedino mesto v naši državi, ki nima svojega sodišča, a v celiem zatiškem okraju je prav Višnja gora po vseh razmerah najpripravnnejši kraj za sedež sodišča. Višnja gora leži tik ob železnici, od koder je v mesto samo 5 minut pešpoti, ima na razpolaganje dovolj stanovanj, ima trgovcev in obrtnikov, dobro vodo in je zdrav kraj, dani so torej vsi pogoji, da bi uradništvo ondu moglo ugodno živeti. Vrh tega ni z nobene strani v okraju več kakor dve uri v mesto, tako da bi tudi kmetskemu prebivalstvu bilo ustrezeno, če se sodišče tja premesti.

Nasproti pa so v Št. Vidu vse razmere skrajno neugodne. V resnici so vse drugačne, kakor so pisane v „Slov. Listu“.

Prvo je, da Št. Vid nima vode in si je tudi ne more preskibeti. Sedaj se mora Št. Vid zadovoljevati z tako siabo in nezdravo vodo, katero dobiva pod pokopališčem. Ta voda je pravi stup in je največ uzrok, da je v Št. Vidu toliko boleznij. Že marsikateri nadobudni mladenič je moral radi teh bolezni prezgodaj v grob. „Slov. List“ pravi, da se baš zdaj izdelujejo načrti za vpeljavo sveže studenčnice v vas in da bo vsaka hiša imela vpeljano vodo. — I, za Boga, kje naj pa Št. Vid dobi to svežo studenčnice? Št. Vid je mislil na češenski studentec. Ta studentec rabita vasi Češnjice in Petrušna vas ter brez njega ne moreta obstajati. Če se tema vasema vzame studentec, morajo njih prebivalci žeje pomreti. Češnjice in Petrušna vas se tudi odločno ustavlja nameri, da bi se jim studentec vzel, a če bi se doseglo že njimi porazljenje, tako da bi smeli i v bodoče rabiti vodo, potem bi Št. Vid dobival bore malo vode, največkrat pa prav nič. Voda je veliko premalo, da bi zadostovala za Češnjice, za Petrušno vas in še za Št. Vid, a kaj pomaga najlepši vodovod, če ni iz

njega dobiti vode? Št. Vid je to že sam uvidel in je za tistih 9000 gld., katere je svoj čas dobil kot posojilo za napravo vodovoda, porabil za nakup nekega travnika, kateri daje v najem! To govorijo dovelj!

Sicer pa Št. Vidu ne primankuje samo pitne vode, še vode za pranje nima in morajo prebivalci ponjo hoditi na Vir. Iz kratka: razmere so glede vode in zdravja v Št. Vidu tako neugodne, da sodišče že zaradi njih nikakor ne kaže tja premestiti.

Pa tudi v drugem oziru niso razmere nič boljše. Jako neugodao je na pr. to, da Št. Vid nima drva. Drva so tam jako druga, dražja kakor v Ljubljani, dočim jih je v Višnji gori dovolj dobiti in po ceni, povrh pa v Št. Vidu ni stanovanj. Kar se za bočnost obeta, pač ne pride v poštev, sedaj ni stanovanj, saj je še neka učiteljska vdova le z veliko težavo dobila jedno sobico, v tem, ko je v Višnji gori že sedaj nad 60 sob na razpolaganje, ne všeči prostorov v Cedellijskem gradu. A tudi ko bi se v Št. Vidu res kaj zidalo, bi bila stanovanja dražja, ker morajo Šentvidci celo pesek davažati z višenj skih hribov in so tam stavbeni stroški več tega večji, kakor v Višnji gori.

„Slov. List“, kateri nasprotuje premestitvi zatiškega sodišča v Višnjo goro iz jako prozornih razlogov in je s tem novič dokazal, da nima prav nič smisla za življenjske pogoje naših mest, je našel tudi še nekaj drugih podatkov v prilog Št. Vidu. Naj i te osvetlimo!

„Slov. List“ pravi, da se je cd 11 856 prebivalcev zatiškega okraja izreklo 8142 za Št. Vid in to po svojih županib, tako da ostane Višnji gori le 3744 prostovoljnih pristašev. Šentvidci in njihovi pokrovitelji so bili začeli veliko agitacijo v prid svoji vasi. Letali so cd župana do župana, jih pestili na vse možne načine, jim obljubovali in grozili, in tako dosegli, da se je v njih smislu izreklo tudi več županov, kateri bi sicer rajši videli, da se sodišče premesti v Višnjo goro. Ti izrekli županov pa ni majo nobene prave vrednosti, saj je znano, da je mnogo županov prisnilo obč. pečat na dotično prošnjo, ne da bi bili prej vprašali obč. svet za njega mnenje, nego so ravnali povsem svježljivo.

Dalje pravi „Slov. List“: Št. Vid je sicer le

vas, a velika, znamenita, slovečna vas, katero mesto Vinšnja gora gleda obseg ali prebivalcev tudi do polovice ne dosega, kar kaže jasno razmerje volilcev: „Št. Vid 63, Višnja gora 17.“ Le počas! Mesto Višnja gora ima res samo 17 volilcev, a vas Št. Vid jih ima še dasti manj, namreč samo jednega. Šentvidska fara ima pač 63 volilcev, a tudi višnjska fara jih ima toliko, če ne še več. Tudi prebivalcev nima Št. Vid več kakor Višnja gora, kajti Št. Vid šteje 75 raztresenih hiš, Višnja gora pa 81, ki pa stoje skupaj.

Prav tako neistinito in zvijačno je tudi vse drugo, kar piše „Slov. List“. Od novomeške meje bi bilo merda kach 6 ur v Višnjo goro, od drugod pa povsod le kaki 2 uri, Šentvidska fara ni največja na Dolenjskem, leskovška, ribniška in črnomeljska so dokaj večje; čemu bi menj tednom prihajalo na tisoče ljudij v Št. Vid, ko tam nikogar doma ni, tega menda sam „Slov. List“ ne bi vedel povedati; Višnja gora ima svojega duhovnika, katerega sama plačuje, povrh pa sta pri fari 2 dubovnika, 2 pa v mestu — Št. Vid pa ima pri fari 4 duhovnike, 1 pa v Velikem Gabiu.

Naj zadoščajo ta pojasnila, katerih ne ovražen noben, še tako premeteno sestavljen popravek. Iz njih je razvidno, da sodišče v Št. Vid nikakor ne sodi.

Dan 3. t. m. sa je vršil uradni ogled. Njega izid nam ni znan, pač pa opozarjamо merodajne kroge na to, da se je dež. zbor kranjski že jedenkrat izrekel za premestitev zatiškega sodišča v Višnjo goro, in ni dvočma, da se izreče zopet tako, ako do prihodnjega zasedanja že ne bo prepozno.

Priporočamo torej toplo, naj se sodišče premesti v Višnjo goro, saj je mestni zastop višenjski sklenil sezidati novo poslopje za urade, aki bi grad ne bil primeren.

V Ljubljani, 6. julija.

Jezikovno naredbo zahtevajo tudi šleziski Slovani. „Opavsky Tydeoik“ piše: Dejstvo, da so v Šleziji trije jeziki, ne brani, da se izda pri nas po analogiji naredba za Češko in Moravsko tudi jezikovna naredba. Saj je itak veliko število uradnikov v Šleziji zmožno vseh treh deželnih jezikov. Sicer pa Slovani v Šleziji ne zahtevajo, da bi znal

LISTEK.

Moji ljubezni.

(Spisala M. A-ova.)
(Konec.)

Koncertovala sva še mnogokrat. Dogovorila sva se, da pojde Janko po maturi k pošti. K vojakom bi ga tako ne vzel, ker je prav malo šepal z levo nogo; še kot majhno dete je padel nerodni postunji z naročja ter se pohabil. Janko pa je hudošno omenil, da se imava zahvaliti prav postunji, aki bodeva nekoliko preje mož in ženska.

Manjkaš je nekaj tednov do mature. Janko je dobil dolgo pismo od matere. Mej drugim pisala je tudi to:

„Spominjaš se gotovo tiste noči, ko je gorelo na lanskih počitnicah v naši vasi. Hitel si tudi Ti z drugimi na pogorišče; nesreča je hotela, da je padlo goreče bruno na Tebe; dolgo časa si visel mej življenjem in smrtjo, vročica kuhala Te je ne-prestano, bledel si cele noči. Veš Janko, takrat sem obljubila materi božji, da postaneš duhovnik, aki le ozdraviš. Od tistega dne se Ti je vračalo vidoma zdravje. Moja najvernejša želja je, da bi Te videla

pred altarjem. Ako bi ne postal duhovnik, pokopal bi me v prezgodnji grob“ itd.

Precital mi je Janko to pismo. Kakor strela me je zadela ta vest; seveda doslej mi ni še nikaklo mojega veselja, prepevala in radovala sem se ves dan. Sedaj pa to gorjet!

„Ali bodeš slušal svojo mater?“ sem ga vprašala, in solze so se mi vdrle vnoči.

„Ne, Anka moja, saj veš, da se od Tebe ne morem ločiti; le upaj, vse te obrne na bolje“.

Težko, težko sva se ločila. Rakla sem Jančetu, da slutim, da se ločiva za vselej, pregovore ga gotovo ...

„Mucička moja, kaj Ti vender misliš! Kar sem obljubil, to hočem tudi storiti, le glavo po koncu, v začetku avgusta te pa posetim, ko se odpeljem v Tist h pošti“.

Verjela sem mu revica, in odpeljal se je v Belokranjsko. Prišel je avgust, a o Jančetu ni bilo niti sluga. Koliko sem trpela!

* * *

Bilo je meseca novembra. Jančeva Ivica se je vinila iz Ljubljane, kjer je posetila svojo tetu. Obiskala me je, ker je slišala, da boleham.

„Jej Anka, Tisi pa v resnici videti prav slaba, kaj pa Ti je?“

„Glava me boli močno, močno“, odgovorila sem ji.

„Revica, jaz sem pa zdrava kakor riba; kako se veselim ledu, teta mi je kupila krasno toaleti in belo kapico, ki bo pristojala menda dobro mojim črnim lesem, pa jako elegantna črevljčke imam. Ti — Anka, naš doktor mi je včeraj rekel, da sem vsak dan lepša, ali je res? — A za božjo voljo!“ vzkliknilo je to brbrajoče, veselo dekletce, „Anka, t blediš vedno belj. Seveda, govorila sem preglasno, pa sem Te utrudila; — nekaj Ti moram pa vendar še povedati. Kdo bi mislil, da so ti močki tako omahljivi! Kaj ne, da je Tebi Janko dvoril dve leti na vse pretege? Moja sestra mi je še celo pravila, da sta zaročena“.

Stresnila sem se po vsem životu. — Ivica pa je pripovedovala ravno tako lehkotno in veselo, kakor preje o svoji toaleti, da je videla na praznik vseh svetnikov v stolni cerkvi Jankota kot bogoslovca ...

Vso zimo sem se vlačila po sobah. Na spomlad pa sem toliko okrevala, da sem mogla posetiti svojo

vsak uradnik vse tri jezike. Narodna ozemlja so v Šleziji razmeroma ugodna ogranicena, tako da bi dva jezika uradnikom povsod zadoščala. „Tešinske Noviny“ pa pisejo, da Slovanom v Šleziji pri današnjih razmerah ni možno več molčati ter čakati vladnih milostij. Šlezijci pričakujejo od svojih poslancev, da bodo trdno vstajali pri principu, da je združenje med njimi in med vlast nemožno, ako se razmere v Šleziji naredbenim potom ne uravnajo.

Princ Friderik Schwarzenberg je poročal v Budijevicah o položaju in spravi med Čehi in Nemci. Najprej je govoril o grupovanju državnega zbora po splošnih volitvah. Nekdanja levica, ki je poskušala vsako sredstvo, da bi upravičene zahteve Slovanov uničila in s krivičnim volilnim redom ohramila svoje gospodstvo, ta levica se je razkosala. A vendar se ne smejo Čehi udati optimizmu, kajti visti atomi so složni, kadar se gre proti pravicam Slovanov, ki so dokazali z žrtvami na imetu in kemi svojo udanost do države. (Birno pritrjevanje.) Desnica pa mora napolniti srce vsakega patriota z veseljem, kajti na desnici so se združile stranke na temelju avtonomije, jednakosti in ravnopopravnosti vseh narodov. Stranke na desnici so se združile v večino v ta namen, da branijo individualitet in pravice kraljestev in dežel na temelju zgodovinskih prav, da se uresniči ona pravčnost, po kateri bi se čutil srednega vsak narod pri popolni jednakopravnosti za razvoj na temelju duševnih moči in dels, ter da se odstrani centralizem, ki se je doslej, zlasti pod vodstvom liberalcev, hvalil kot jedino rešitev Avstrije. Dve stvari sta, s katerima nismo zadovoljni: s centralizmom ustave in s centralizmom zakonodaje. Mi hočemo, da postanejo naši deželniki zbori središče za one zadeve, ki sodijo pred njihov forum, in da zadeve, ki so v resnici skupne, ostanejo centralnemu parlamentu. Povsod vidimo znamenja, da se je centralizem preživel. Adresni načrt desnice ostane kažipot bodočim generacijam, kajti načela adrese so ona, na katerih si sezida češki narod svojo bodočnost. Zatem je govoril princ o jezikovnih naredbah, ki se mu zde velik uspeh, v kolikor pomenijo začetek jezikovne ravnopopravnosti. Potem je razpravljal vprašanje o izpremembi sedanja ustave, ki se je pokazala mrtvično. Končno se je izjavil za spravo na Češkem, a pristavil, da se narodni mir ne sme omemiti le na Češko. Tudi drugi narodi, zlasti pa Slovenci in Hrvatje, kličejo po istih pravilih kakor Čehi. Sprava se mora torej vršiti na splošni podlagi in v vseh deželah ter tako izvesti poprava sedanje ustave. Sprava pa se more vršiti le javno — od naroda do naroda — potrditi pa jo smejo le deželniki zbori. — Razume se, da nasprotujejo izjama dnevnega princa vsi liberalni in nacionalni listi; kar je pa tako značilno: socijalno demokratični listi psujejo princa z najgrščimi priimki. O, to je tista krasna internacionala, ki ima jednakopravnost vseh narodov vedno le na jeziku, ki pa se pri vsaki priliki sama razkrinka kot fanatično sovražnico Slovanov, teh ljubljencev krivonosih židovskih trgov!

V Srbiji so se začele volitve za skupščino. Ker se je stranka naprednjakov razbila, ker se vedejo liberalci pasivni, ni dvoma, da zmaga radikalna

stranka, ki je bila učiteljica blizu Brežic. Drugi zrak in drugo življenje pospešila sta moje okrevanje. Kmalu sem postala zopet vesela. „Čas celi rane!“ Prišlo je celo do tega, da mi je ugajalo, ko me je pozdravljal prijaznejši nago druge večeposestnik Ferdinand J.; veselila sem se, kakor otrok, ko mi je dan za dnevom pošiljal krasne šopke iz svojega vrta. Na Jankota sem odslej nekateri dan mislila prav malo, zato sem si pa zvezler očitala, kako neplremenito je to, da zavzema v mojem srcu vedno večji prostor Ferdinand. Jako se mora pa umikati. Z ključek vseh teh bojev bila je zaroka s Ferdinandom...

* * *

M nulo je nekaj let. Sopoga Ferdinandova sem, sopoga — druge ljubezni. Pred dvema tednoma sem prišla, kakor vsako leto s Ferdinandom v kopališče T., kjer ima moj soprog poletno hišo.

„Dobro jutro, Auka moja, kako si spala?“ je rekel Ferdinand, ko je stopil v sobo, lep črnook mož s polno brado; nasmejal se mi je — ter me stisnil k sebi. „S noči sem se seznanil z novim gostrom našega kopališča, z župnikom Planincem; prav inteligenčen mož je. Proveč je sicer dobil, a vidi se

stranka na vsej črti. Skupščina se snide koncem avgusta na kratko sesijo, da reši najnujnejša dela. Vprašanje o izpremembi ustave pride bržas še le v jeseni na vrsto.

Razmere med Italijo in Francijo so se izdatno izboljšale. To se je pokazalo tudi pri slavlju obletnice po bitki pri Solferinu. V parlamentu se je spomnil te bitke Imbriani s toplimi besedami, v Solferinu pa se je vršila v prisotnosti francoskega konzula iz Mlana in mnogih drugih odličnih Francozov velika slavnost. Pri banketu je dejal konzul, da mora slediti italijanskemu združenju, za katero je prelilo toliko Francozov svojo kri, še srčno prijateljstvo med obema latinska narodoma. Končno je bilo razdeljenih 35 premij med še žive bojevниke pri Solferinu. Tudi na Francoskem so slavili to obletnico, in predsednik italijansko francoske lige je postal predsednik italijanske zbornice brzojavko, v kateri govoril o trajnem jedinstvu obe latinske sester. Zanardelli je odgovoril: „Z vami pričakujem dne, ko se trajno združita latinski sestri v imenu nepozabnih spominov.“ — Bo li ostalo to veliko prijateljstvo pa tudi trajno? Zgodovina ima že več sinčajev, da se je naglo skrhalo.

Numa Droz postane menda navzlic kandidaturam drugih odličnih mož vendar le guverner krečanski, dasi se sam za to mesto kar nič ne poteza. Kakor poroča journal „Asy“ sta Francija in Italija Drozovi kandidaturi povsem pritegnili in tudi druge vlasti ji ne ugovarjajo več. Droz hoče pridobiti Kreti veliko avtonomijo ter si zavarovati nedvizio od konzulov velesil.

Na Kubi divja zopet bud boj med generalom W ylerjem in med ustaši, ki uporabljajo vse sredstva, katera jim podaja sovraštvo do Španije in hrepenenje po neodvisnosti. Nedavno so vrgli ustaši pod vlak bombo, ki je napravila mnogo škode in ubila dva človeka. Čim dlje traja ta guerilla vojska, tem večje nade imajo ustaši. Ministerski predsednik Cenovas je dejal sicer pred nekaterimi dnevi, da bo — če treba — na jesen oddelo 20.000 mož vojaštva na Kubo, a tega ni povedal, kdo bo vse ogromne stroške plačal, ko že itak Šparija boleha za novčno jetiko. Sagasta je že izdelal načrt reform na otoku, a kraljica zaupa ministerskemu predsedniku ter se za umestne predloge niti ni zmenila. Kakšen bo konec, ne ve še nihče.

Izlet „Sokola“ v Škofje Loko dne 4. julija t. l.

Ena se želja je nam izpolnila,
Dež blagodejni da nas je rosil.

Tako nekako bi bil v nedeljo, vrnivši se v Ljubljano iz praznično nakičene in oduševljene, prijazne Škofje Loke, vzklíknil prosto po Prešeretu. „Sokol“ ima že nekako tradicionalno pravo, da kadar poleti štrom slovenske domovine, takrat ga v manjši ali obilnejši meri porosi nebo, kar mu je baje posebno koristno za njegovo rast in razvoj. In tudi v nedeljo se je gotovo marsikateri poljedelec hvaležno spominjal „Sokola“, ki je privabil na sparjeno in osušeno zemljo vsaj nekoliko blagodejnega dežja, kateri nam je prijetno osvežil že neznosno postali vzduh — ta pot še po končani slavnosti ravno za cibodnico.

Bil je v vsakem oziru prekrassen naroden praznik, ki smo ga v nedeljo slavili v romantični sorški dolini, med vrlimi, zavednimi prebivalci Škofje Loke in njene okolice ter krepkimi sinovi Poljanske doline. Ljubljanski „Sokol“, kateremu

mu, da je bil nekož prav lep človek. Ta debeli župnik gode izvrstno na violinu... Toda — Auka, kaj se pa tako smeješ? Seveda, predstavljaš si debelega župnika z violino, — kaj ne, dušica moja?«

„Ferdinand, ta župnik, je bila moja prva ljubezen.“

„Tako, tako!? Kako, da nisem dosedaj še nikoli nič zvedel o Tvoji prvi ljubezni! Kdo bi mislil, da igram drugo vijolino! — Povej, povej, kako je bilo?“

„Najprvo dovoli, da Te poljubim, ker le Tebe imam rada! O prvi ljubezni Ti pa tudi povem, ako želiš, srce moje.“

Pripovedovala sem ...

„Mamica, mamica, kje so pa moji vojaki, pa moj boben, moja sablja?“ je priskakal krepek dečko štirih let v sobo, sedel meni v naročje, božal svojega očeta ter poljubljal obo ...

O moji prvi ljubezni se odslej ne govoril več, saj imam svojo drugo vedno pri sebi in malega Mirka, ki je vas Ferdinand, kakor bi ga izrezal ...

Ferdinand pa mi je včeraj rekel, da moramo dobiti tudi jedno Auko ...

se je pridružilo pavško društvo „Ljubljana“ korporativno z novo svojo zastavo, odpeljal se je opoldne z državnega kololvora. Spremljala ga je velika množica ljubljanskih rodoljubov. Veselo so odmevali glasovi sokolskih rogov, vrsteči se z domžalsko godbo na pojedincih postajah.

Na Škofješki postaji bil je velssijen vzprejem. V dolgi vrsti so stala vsa Škofješka narodna društva, to je čitalnica (s zastavo), bralno društvo, katol. društvo rokodelskih pomočnikov (s zastavo) in gasilno društvo, kateremu so se pridružili gasilci iz Poljanske doline ter občinski zastop Stare Loke. Ko so se med pokanjem topičev razvrstili Sokoli in pevci okoli svojih zastav, je pozdravil najprve „Sokola“ predsednik čitalnice g. dr. Arko z načudjenim govorom in enom narodnih društev v Luki. Poudarjal je, kako je razveselila vse prebivalstvo vest, da „Sokol“ izpolni dano obljubo, in čez mnogo let zopet jedenkrat poleti v Loko, on, ki je duša narodnemu telesu, odlično in zasluzno narodno društvo. Ta na sorškem polju, katero je opeval naš Jenko, zbrala so se danes razna narodna društva, ki kličejo „Sokolu“ krepek: Dobro došel! in Na zdar! Navdušeno govorjene besede so našle istotak odmav, in meje burnimi Živo in Na zdar klici segali so še načelniki posamičnih društev, meje njimi tudi gosp. mestni kaplan, kot zastopnik društva kat. rokodelskih pomočnikov, v roku podstarosti „Sokola“ dru. Kušarju, ki se je s krepkimi besedami zahvalil za veleprijazen in časten vzprejem. Istotako so pozdravili potem tudi predsednik čitalnice in načelniki drugih društev pavško društvo „Ljubljano“ in nekaj pozneje iz Kranja došlega „Gorenjskega Sokola“.

Z godbo na čelu pomikal se je dolgi sprevod s štirimi zastavami proti Loke, vodstvo „Sokola“ pa je prevzel s svojega dvorca na Visokem došli starosta dr. Tavčar. Že iz daljave pozdravil je došlece grom topičev, pred mestom pri prvem stavoloku z napisom: „Dobro došli v našem mestu, domovine vi sinovizvesti!“ pa je čakala množica naroda, ki je klicala: Žveli!

Slovesen vzprejem in pozdrav je bil pred mestno hišo, ki je bila krasno okičena z zelenjem in narodnimi zastavami. Župan, g. notar Lenček z občinskimi zastopniki in deputacijo loških dam ter zastopstvo mešanov so tu pričakovali sprevod. G. župan je imenom občine pozdravil Sokole kot pionirje naroda in izrazil veselje prebivalstva, da vidi v svoji sredi toli zaslužao društvo in slovenske pevce. Zahvalila sta se starosta dr. Tavčar in predsednik „Ljubljane“ g. Trstenjak. Imenom loških Slovencov je krasno govorila ljubka gdč Malči Sušnikova, pozdravljajoča „Sokola“ kot najboljši narodno društvo, društvo najboljših narodnih sinov, kot voditelja v boju, branitelja narodnih pravic, zaščitnika slovenske misli. Izredila je potem zastavi „Sokola“ dar slovenskih žen in deklet, krasen bel trak in lipov venec. Istotako okitile so gospice vse zastave z lipovimi venci, načelaimi društva pa izročile velike krasne šopke. Sokolom in pevcom pa male šopke. Vsi govorili so vzbujali veliko navdušenje in orili so po širnem trgu, koder so iz vseh hiš plapolale narodne zastave, klici: Žveli in Na zdar! Na raznih krajinah, koder je hodil sprevod, so bili postavljeni mlaji in slavoloki z značilnimi napisimi: „Če Sokol dvigne drzna krila — Vrabicev roj pobegne plah — Jednaka bodi naša sile — Domovju bramba, vragu strah“ in več jednakih, raz hiše pa so vibrile trobojnice.

Po končanem slavnostnem vzprejemu se je družba razšla po vsem mestu in se zopet zbrala ob 5. uri na velikem trgu, kjer je bila javna telovadba. Oddelek ljubljanskega „Sokola“ je izvajal proste vaje s kiji, na orodji (bradlja in konj) pa so telovadile 2 čete ljubljanskih in 1 četa kranjskih Sokolov. Posamičnim dobro izvedenim vajam je mnogobrojno občinstvo opstovano živahnno ploskalo in se čudilo spremnosti in moči telovadcev. Kolesarska kluba iz Ljubljane sta dosegla, žel, prepozna, da bi se udeležila sprevoda in slavnostnega vzprejema. Pridružila pa sta se po telovadbi, in odkorakala skupno z vsemi društvji na „Štemarje“.

Ob 6. uri se je pričela na „Štemarje“ posestvo g. V. Sušnika prota zabava. „Ljubljana“ pa je pod vodstvom prof. Gerbiča prav izborno več mešanih in moških zborov, ter je občinstvo vsaki točki burno aplavdiralo in vedao in vedao nazaj klicalo pevke in pevce, kateri so morali pridajati še kako novo točko, tako je bilo občinstvo navdušeno. Domači tamburaški zbor je pod vodstvom g. Svetiča izvajal več koncertnih točk prav dovršeno in žel živabno pohvalo. Starosta dr. Tavčar je v krepki napitnici nazdravil županu loškemu in ideji narodnosti, ki se je tako lepo pojavila ta dan. G. župan Lenček je odzdravil ter omenil, da je tudi duhovština loška složno z mešanstvom postopala pri prireditvi lepe narodne slavnosti. Podstarosta dr. Kušar je nazdravil vsem domačim društvom, zahvalivši jih za krasen vzprejem, dalje posebno še „Gorenjskemu Sokolu“ najmlajšemu, a vrednemu bratu ljubljanskega „Sokola“ in pevskemu društvu „Ljubljana“ ter slov. kolesarski kluboma. Imenom „Gorenjskega Sokola“ je odzdravil podstarosta Omersa ml., zagotljajoč da bude društvo ostalo vedno veren brat in izpolnjevalo svojo nalogu. Ko je zažarel na bližnjem vrhu velikački kres, spominjal se je odbornik J. Noll, slov. blagovestnikov

in usdravil slovenski domovini, katere sinovi naj bi bili vedno složni, kakor danes, naj si nosijo ručno strajco ali črno sukno, gospodsko krilo ali kmetsko kamožlo, naj si nosi poštena slovenska zastava, pod katero se zbirajo, na svojem drogu Sokola ali liro, križ ali sulico. Vsi ti govori so našli navdušen odmev. V prešledkih je svirala domžaleka godba prav neumorno in se je mladina skukala po zvokih glasovirja.

Končno naj še omenim, da je bila postrežba popoludne pri Sušniku in v drugih gostilnah in zvečer zopet na "Stemarjih" prav dobra, in da so ob prijaznem in sijajnem vzprejemu vsi izletniki bili tako očarani, da so vibarno odmevali pri slovesu navdušeni kljici: Na svidenje! in Žvela Škofja Loka!

— i.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. julija.

— (Koblar na delu!) Da se je narodna slavnost ob priliki blagosloviljenja zastave pevskega društva "Ljubljana" povoljno izvršila, in da ni ničesar motilo lepega soglasja od prvega do zadnjega trenutka, to uredniku "Slovenskega Lista", kuratu Koblarju, ni povolji. Bledolični možiček je pričakoval, da bodo posebno govorniki iz Trsta pri tej slavnosti mlatili po hrbtnu narodni stranki, in prej kot ne je bil tudi sam pripravljen s palico v roki; — da jo je moral odložiti, to ga sedaj tako togoti, da je zelen kakor žaba na veji! In res udečna poštenjak v zadnji številki svojega smrdljivega dihurja, da poka na vse strani! Najprej moramo prenesti čitanje, da smo hoteli Trstenjsku vzeti kruh in uničiti njeovo obitelj. Ali to je že stara pesem; nova pa je ta, da se g. Trstenjaku (ki bi mu res ne škodilo, če bi ga Koblar malo manj hvalil!) pripisuje vse. V stran je potisnjen g. župan Hribar, kojemu gre v prvi vrsti zasluga, da se je slavnost lepo obnesla; v stran je potisnjena preblgorodna kumica, v stran je potisnjen "Sokol", ki je z veliko vnemo sodeloval pri celi slavnosti, v stran so potisnjena vsa druga društva, — vse dosegal je le gospod Terstenjak, kojemu je hotela narodna stranka kruh vzeti ter mu uničiti obitelj! Takoj na to pridejo na vrsto pravki, ki so zast nj prepovedovali svojim hčerkam, vdeležiti se slavnosti. V tem napadu se kaže zabava za to, da s kot "družice" mej drugimi sodelovalo go spica Kušarjeva, hčerka državnega poslanca, gospice Souvanove, gospica netjakinja cesarskega sretnika Murnika, gospica Lozarjeva in druge. Ali vse to Koblarja ne moti; laž, da so pravki s svojim hčerkam prepovedali, udeležiti se slavnosti, bude ob meji provzročevala senzacijo, zato je gospod Koblar s lastjo segel po nji! Na vrst je "Čitalnica" v Ljubljani, ki za slavnost tudi mi prav nič prispevala, pač pa povsed, kjer je mogla, iztrigovala proti nji! Zopet laž, — tale gospod ku rat ne more biti posebno dober duhovnik, ko se mu laži kakor lešniki iz žepa visipajo! — Ta laž velja v zahvalo gospodu predsedniku Čitalnice, dr. vitazu Bleiweisu, ki se je osredio udeležiti slavnosti v Trnovem, ter bil navzoč tudi pred mestno hišo, kjer se je vršl glavni pozdrav! Najhujše pride pri koncu! Demonstracijo so nazvali ljubljanski pravki dohod tržaških Slovencev v Ljubljano. Ako pokrajinski Slovenci prihite v naše središče, da se ogrejejo ob naših prsih, je to torej — demonstracija! Tuse je s strupom dal asperges, "prvakom", ki so se udeležili slavnosti, in izmislil se je izrek, kojega nikdo spregovoril ni. Poštenjak Koblar — ki bode od sedaj po dve številki na teden urejal, ter vsled tega še bolj zansmarjal svojo prisilno-delavniško službo, — poštenjak Koblar si je ta izrek izmislil s hvalevrednim namenom, da bi tržaške Slovence podražil na narodno stranko. Ta namen je koterija "Slovenskega Lista" pri celi slavnosti kazala. Takoj pri dohodu se je Tržaškim bratom usiljevala slavnostna številka smrdljivega dihurja, in še celo mej obedom so nas nadleževali s ponatisi iz "Slovenskega Lista". To je bila nica malo taktna demonstracija — pa smo je potrebitljivo prenesli, tako ponatis, kakor slavnostno številko, okrašeno s "plavicami"! Koterija je dalje razširjala ves teden pred slavnostjo, da bodo gospodje iz Trsta tako pri obedu, kakor pri komerzu govorili proti narodni stranki. Radi tega obrnil se je dr. Tavčar do mestnega župana, prošeč ga, da naj na korist slavnosti sami prepreči tako demonstracijo, če se sploh namerava uprizoriti. Župan obrnil se je do prijatelja Mandiča, in leta je v imenu tržaških Slovencev izjavil, da na kaj tacega niti ne mislijo, in da na uprizoritev take demonstracije

stracije v Trstu sploh nikdar mislili niso. Odkritoščna ta beseda pomirila je vsacega! Vse to pa je porabil Koblar v svoje namene, hoteč doseči, da bi se vsled slavnosti poostriло razmerje med tržaškimi Slovenci in mej narodno stranko! Živila sloga! Pevskemu društvu "Ljubljana" pa bi resno svetovali, da naj javno izreče, da nista niti društvo, niti njega predsednik v kaki zvezi z načnovejšimi napadi Koblarjevega lista, ker bi se sicer v prihodnje društvenih slavnosti marsikdo ogibal, vede, da pride v "Slovenski List", če kaže simpatije "Ljubljani"!

— (Gledališko podporno društvo) je imelo sinoči svoj občni zbor. Društveni predsednik, gosp. notar Plantan je poročal o društvenem delovanju, katero je po pravilih omejeno na nabiranje prispevkov za slovensko gledališče. Društvo je doslej nabralo 1949 gld., katere je izročilo "Dramatičnemu društvu". Občni zbor je izrekel g. načelniku Plantanu zahvalo za marljivo delovanje in sklenil, naj odbor deuje na to, da pridobi kar mogoče veliko članov. Sosebno najemniki lož naj se povabijo, da pristopijo društvu. V odboru so bili izvoljeni gg.: notar Plantan, načelnik, in prof. Pleteršnik, dr. Pirc in dr. Kokalj odborniki.

— (Svetjakobsko trnovska ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) priredi v nedeljo, dne 11. julija t. l. v restavraciji pri Lleydu s prijaznim sodelovanjem sl. pevskega društva "Ljubljana" in sl. vojaške godbe c. in kr. peš polka št. 27 vrtno veselico. Vzpored: I. Slavnostni govor. II. Šaljivi prizor. III. Srečkanje. IV. Pstje in godba. Z-četek ob polu 5. uri popoludne. Ustopnina za osebo 20 kr., čast. člani so ustupne prosti. Pri neugodnem vremenu vrši se veselica prihodajo ne-deljo dne 18. julija.

— (Slovensko planinsko društvo) naznanja slav. občinstvu, da je izlet v Vrata zagotovljen. Udeleži se mej drugimi tudi župan stolnega mesta Ljubljane g. Ivan Hribar. Večina udeležnikov se odpelje v sredo ob 4. uri popoludne.

— ("Die Turistik und die Slovenen") je naslov spisa iz pesa slov. tur. pisatelja J. C. Olaka v podlistku praške "Politik" z dne 3. julija. Pisatelj omenja v začetku krasoto naša slovenske domovine, popisuje razvoj slovenske turistike v zadnjem desetletju, in delovanje našega planinskega društva. Popisuje slovenske planinske koče in njih lego, omenja tudi zočenite slovenske može, ki so se navduševali, in se še navdušujejo za lepo idejo planinstva. Prav je, da izvedo i drugi o nas Slovencib, kako napredujemo vsestranski — in na polju turistike, osobito pa Čhi, ki so pravi oboževatelji krasne slovenske zemlje in njenih veličastnih planin.

— (Meteorologično mesečno poročilo.) Mi noli mesec režnik je bil prav ugoden, semtretja ekscentričen, kakor človek, ki ne pozna vselej prave mere. Opazovanja na topomeru dalo po vprek v Celzijevih stopnjah: ob sedmih zjutraj 14°7, ob dveh popoludne 23°7, ob devetih zvečer 17°8, tedaj znaša srednja zračna temperatura tega meseca 18°7, za 0° nad normalom. — Opazovanja na tlakomeru dalo kot srednji zračni tlak 735,6 mm. Deževnih dnej je bilo 5, dežja je padlo vsega skupaj 135,6 mm. Prvih osm dnej je bilo vreme jako prijetno, suho, skoro vroče, toda 9. je od jednjaste ure dopoldne naprej deževalo celi dan in celo noč, padlo je takrat čudo veliko dežja, našreč 751 mm (največ). Sledili so potem trije nekoliko bolj hladni dnevi; dne 12. zjutraj je zračni tlak dosegel 741,7 mm (največ), toplota je na to zopet prijemala, bilo je spet vroče; toda 17. dan sv. Rožnjega Telesa se je vreme nenadoma prekucnilo: dopoldan je bilo še zelo vroče, a ob 4. uri popoldan je nastala nevihta, ki je ob peti uri sicer prenehala, a od devete ure začenši zopet naprej razgrajala; po polnoči je nastopil zelo močen vihar, veter je tako grozno tulil, da so ljudje prestrašeni vstajali in mislili, da se bliža sodni dan; na gradu je trešil vihar težko železno veterino z njenega visokega stališča, kar se je sedaj že drugič zgodilo, odkar obstoji. Sploh trpi ta veterica, najboljša v Ljubljani, od nezgod vremena veliko, trebalo bi jih dati še jedno železno oporo ter tako preprečiti, da bi se kaj takega več ne primerilo. Živo srebro v tlakomeru je bilo tiste dni zelo nemirno, v omejeni kritični noči je poskočilo za 5 mm, a do drugega dne, to je 19. padlo do 728,8 mm (najnižje); vesa ta dan je deževalo, toplota se je znižala potem po noči do 6°0 (najnižje). Po placinah je te dni snežlo in sneg je debelo pobelil gora skoro do vznožja. Topota si je polagoma opomogla, nastopila je potem huda vročina, ki je trajala do konca tega meseca in sega še v sledeči mesec. Dne 30. popoldan je kazal topomer 31°0 (največ). Za spravljanje mrve je bil to jako ugoden čas. — Minoli so prazniki, kresovi pogoreli, dan se je obasil, šole se bližajo koncu; vse nas opominja, da je lepša polovica leta pri kraju, da stojimo že v poletju, ko je treba žeti in spravljati, kar se je pridelalo. Poljedelec je vesel zlatega klasja, pridi učenec pa dobrega spričevala in povratak k svojim ljubim roditeljem in dragim domačinom.

— (Tujci v Ljubljani) Tekom meseca junija bilo je v tuk-jenjih hotelih in gostilniških pre-

nočiščih 1936 tujcev, torej 207 več nego v istem mesecu lanskoga leta.

— (Semenj) Na semenj dne 5. julija je bilo prigranih 911 konj in volov, 317 krav in 88 telet, skupaj 1316 glav. Kupčija je bila srednja; najbolje so se prodajali še voli, ker so prišli z več krajev kupci. Tudi s konji je bila še precej dobra kupčija.

— (Premestitev zatiškega sodišča) Pis se nam: Šentviški svetnik na Dolenjskem se je razkoračil v 27. št. "Slovenskega Lista" radi premestitev sodišča nad Višnjo goro. Mi opustimo za danes vsak odgovor, odgovor na naj meščanje, odgovori na naj višensko županstvo na neresnice v dopisu. Svetnik sanja, da bo velik gospod v Št. Vidu, če se sodišče tje premesti. Le sladko sanjajte! Ali vrlo spremlijajte predsednike na potovanji! "Paganjanja bodo trezna, plemenita, razsodba naj bo pravna!"

— (Nova pošta) Dne 16. t. m. odpre se v Klanču, politiskem okraju koprskem, nov poštni urad, ki se bude pečal s pisemsko in vožjo pošto ter ob jednem služboval kot nabiralnica poštobravilničnega urada. Zvezo bude imel s poštnim omrežjem po pošpoli Črnkral Kozina.

— (Utonil) je v Cilju v slovenskem kopališču Dijani v nedeljo, dne 4. t. m. popoldan Alojzij Tori, trgovski pomočnik pri g. Hribarju. Bil je kako zaveden in priden naroden mladenič. Bodu mu blag spomin!

— (Na višji gimnaziji v Gorici) je bilo letos 199 Slovencev, 172 Italijanov, 1 Hrvat in 50 Nemcev. Radi te poščice Nemcev mora biti učni jezik nemški, radi tega vlada neče ugoditi opetovanje in soglasno izrečeni želji, naj se gimnazija razdeli na dva dela, slovenski in na italijanski, kjer bi bila slovenščica, oziroma italijanski učni jezik. Lueger je pač resnic pogodil, ko je v dež. zboru njezavstrijskem vaskliknil: „Es gibt Gesetze in Österreich, ein Recht gibt es in Österreich nicht“

— (Odlikovanje) Postajenačelniku južne železnice v Trstu gosp. Frideriku Mahorčiču je črnogorski knez podelil Danilov red.

— (Imenovanja) Gosp. Fran Martelanc, mestni veterinar v Spletu, je imenovan c. kr. okr. živinozdravnikom v Tolmiu.

— (Poročil) se je včeraj v Zagrebu gosp. dr. Avg. Haranta barič, odlični hrvatski književnik, z gd. Marico Folnegović Čestitamo!

* (Kako se množe samostani v Belgiji) L. 1846 je bilo v Belgiji 137 moških in 642 ženskih samostanov (137 + 991 preoblečencev), a njih skupno premoženje je znašalo 642 milijonov frankov. 31. dec. l. 1896 pa je že bilo 244 moških in 1498 ženskih samostanov (4858 + 26 228 preoblečencev) z 1118 milioni premoženja, kolikor more država kontrolovali. Vsega skup je torej 31.086 ljudi, ki se odtegnejo plodonošnemu delovanju in to v džavi, ki šteje le 6,5 milijonov prebivalcev, kjer živi največ proletarcev in kjer pride na vsakega državljana 647 gld. državnega dolga. (v Rusiji je 227 gld.) — Seveda, za gospode samostance in duhovnike je socialno vprašanje že davnno rešeno, ker njim ničesar ne manjka.

* (Veliki požari) Včeraj je na Tirolskem gorelo v tržu trgu, v Stangu, kjer je pogorelo 15 hiš, v Kelternu, kjer je pogorelo 12 hiš, in v Halmingu, kjer je pogorelo 65 poslopij. Ogenj je v vseh teh krajih ucičil tudi mnogo gospodarskih poslopij. Zgoralo je tudi mogoč živine. V Halmingu so ljudje rešili iz goreče hše neko blazno živo. Komaj so jo izpustili, tekla je nazaj v hišo. V drugič so jo rešili otročki, a iztrgala se je iz rok ženi, katera jo je držala, in zopet planila v gorečo hišo, katera se je koj na to podrla. Žena je seveda zgorela.

Brzojavke.

Dunaj 6. julija. Centralna komisija za revizijo zemljiško-davčnega katastra je danes dognala svoja dela. Za Kranjsko je pač sklenila neke olajšave, katere pa so povsem neznatne. V včerajšnji večerni seji so Čehi zatevali, naj komisija ne odobri pododsekovih nasvetov za Češko, nego nasvetete češke dež. komisije. Ker je komisija to odklonila, so Čehi izjavili, da se posvetovanj več ne udeleže, in so sejo zapustili, dasi je finančni minister to tako obžaloval, in jih prosil, naj ne store tega koraka.

Praga 6. julija. Namestnik je prepoval izlet topliškega Sokola v Česko Dubo.

Belograd 6. julija. Pri volitvah v narodno skupščino je bilo izvoljenih 188 radikalcev in 4 opozicionalci.

Atene 6. julija. V Pireju je bila krvava rabuka mej ruski in grški mornarji. Mnogo izgrednikov je bilo nevarno ranjenih, mej njimi poročnik Nelimov, sin ruskega poslanika v Carigradu.

Milan 6. julija. Pri vajah „alpinov“ je 21 vojakov dobito solnčarico. Jeden častnih je vsled vročine umrl.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkem prebavljenju in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebo dočrnilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnalno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštem posvetji razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarjah na defeli je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, znamovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (97-9)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jožeta Premerova posestvo v Martinjaku, cenjeno 395 gld., dne 12. julija in 12 avgusta v Cirknici.

Matije Zamana posestvo v Grabljah, cenjeno 1954 gld., in Rozalije Vanelli posestvo v Štuti, cenjeno 1017 gld., oba dne 13. julija in 13. avgusta v Konstanjevici.

Antona Činpermana zemljišče v Naredu, cenjeno 1285 gld., dne 13. julija in 17. avgusta v Velikih Laščah.

Matije Žlogorja zemljišče v Vidošičah, cenjeno 1237 gld., in Janeza Pluta zemljišče v Vidošičah, cenjeno 230 gld., oba dne 15. julija v Metliku.

Jakoba Turšiča posestvo v Dobetu, cenjeno 1660 gld., dne 15. julija in 12 avgusta v Cirknici.

Umrl so v Ljubljani:

Dne 3. julija: Ivana Perne, tesarjeva hči, 6 tednov, Igriške ulice št. 10, črevesni katar.

V hiralnicah:

Dne 2. julija: Katra Zevnik, dñinarica, 67 let, ostarlost.

V deželnih bolnicah:

Dne 26. junija: Aleš Peterlin, delavec, 70 let, otrpanjenje črev.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306·2 m.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
5.	9. zvečer	736·8	15·8	sl. sever	jasno	
6.	7. zjutraj	737·9	12·9	sl. vzhod	mugla	0·0
*	2. popol.	736·4	23·2	sl. svzh.	skoro jas.	

Srednja včerajšnja temperatura 16·4°, za 3·0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 6. julija 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 . 15
Avtrijska zlata renta	123 . 15
Avtrijska kronška renta 4%	101 . 10
Ogerska zlata renta 4%	122 . 80
Ogerska kronška renta 4%	100 . 15
Avtro-ogrske bančne delnice	951 . —
Kreditne delnice	368 . 75
London vista	119 . 50
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 . 65
20 mark	11 . 72
20 frankov	9 . 52
Italijanski bankovci	45 . 55
U. kr. cekini	6 . 65

Dne 5. julija 1897.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	157 gld. — kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	189 . —
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 . 25
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	99 . 80
Kreditne srečke po 100 gld.	199 . 25
Ljubljanske srečke	22 . 25
Rudolfove srečke po 10 gld.	25 . 25
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	158 . 25
Tramway-drž. velj. 170 gld. a. v.	474 . —
Papirnat ruhej	26¾ .

VABILO
OBČNEMU ZBORU
kmetijske in sv. Cirila in Metoda podružnice
za Žužemberk in okolico
kateri bode (978)

dné 14. julija t. l. ob 3. uri popoludne
v šolskem poslopju v Žužemberku

h kateremu uljudno vabi

Posebnih vabil se ne bode razpošiljalo.

Stanovanje

v III. nadstropji na Vrtači se odda s

1. avgustom t. l. (981-1)

Več se izve pri F. Supančiču, Rimska cesta 16.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavne od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.). (962-150)

Ob 12. uri 5 min. po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Salzograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inostost, Bregen, Curih, Geno, Pariz, čez Klein-Reidling v Steyer, Lince, Budanje, Plesen, Marijine vari, Hob, Francoske vari, Karlove vari, Prago, Lipako. — Ob 11. uri 60 min. dopoludne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Salzograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inostost, Bregen, Curih, Geno, Pariz; čez Klein-Reidling v Steyer, Lince, Budanje, Plesen, Marijine vari, Hob, Francoske vari, Karlove vari, Lipako, Dunaj via Amstetten. — Ob 4. uri 2 min. popoludne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Salzograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inostost, Bregen, Curih, Geno, Pariz; čez Klein-Reidling v Steyer, Lince, Budanje, Plesen, Marijine vari, Hob, Francoske vari, Karlove vari, Lipako, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 46 min. zvezec osobni vlak v Lesce-Bled (le ob nedeljah in praznikih). — Ob 7. uri 46 min. zvezec osobni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mesani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoludne mesani vlak. — Ob 6. uri 30 min. sicer mesani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 65 min. zjutraj osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Salzograd, Lince, Steyer, Gmunden, Inostost, Aussee, Pariz, Geneve, Curih, Bregen, Inostost, Zella ob jezeru, Ljubna, Celovec, Beljak, Franzenfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovi vari, Hob, Marijine vari, Planja, Budanje, Salzograd, Lince, Steyer, Pariz, Geneve, Curih, Bregen, Inostost, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min. popoludne osobni vlak z Dunaja, Ljubni, Selzthal, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. sicer osobni vlak z Dunaja via Amstetten in Ljubno, Iz Lipskega, Prago, Francoske vari, Karlovi vari, Hob, Marijine vari, Planja, Budanje, Lince, Steyer, Salzograd, Beljak, Celovec, Pontabla. — Ob 10. uri 25 minut zvezec osobni vlak in Lesce-Bled (le ob nedeljah in praznikih).

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mesani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoludne mesani vlak. — Ob 8. uri 35 min. sicer mesani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 33 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoludne, ob 6. uri 50 min. sicer, ob 10. uri 25 min. sicer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. popoludne, ob 6. uri 30 min. sicer, ob 9. uri 65 min. sicer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Jedino pristen BALZAM

(Tinctura balsamica) iz angelija varhu lekarne in tovarne farmacevtičnih izdelkov

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Po zdravstvenem oblastvu prekušeno in ocenjeno.

Najstarejše, najrealnejše in naj-

cenjenejše ljudske domače zdravilo,

tolačče prse in pljučne boli, krč v želodcu itd. za notranjo in

vnanjo uporabo.

V znak pristnosti je vsaka stekleničica zaprta s srebrnim tobolcem, v katerem je vtisnjena moja firma:

„Adolf Thierry, lekarna pri angelju varhu“.

Vsački balzam, ki nima gori stoječe zeleno

tiškanje varstvene znamke, naj se zavrne kot tim

manj vredno čim cenejše ponarenje. **Pazi naj se**

vedno na zeleno varstveno znamko

izgoraj stoječe! Ponarenjale in posnemovalce mojega jedino pristnega balzama, kakor tudi prodajalci brezvrednostnih ponarenjnih, občinstvo slepečih družih balzamskih znamk, se bodo na podlagi zakona za varstvo znamk strogo sodno preganjali in kaznovati. Kjer ni nobene zaloge mojega balzama, **naj se naroča naravnost in adresuje:** Angelija varhu lekarna (Schutzenzel-Apotheke) A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Cena franko za vsako poštno postajo na Avstro-Ogrskem je za 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K, v Bosni in Hercegovini 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K 60 vin. Manj nego 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne pošilja. Razpoložljiva je samo proti prejšnjemu nakazilu ali povzetju zneska. (837-4)

Pazi naj se vedno natanko na gorenjo zeleno varstveno znamko, katero mora imeti v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar

v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Agenti

za prodajo svetovnoznanih američkih stereoskopov in podob Underwood & Underwood, New York, se vzprejemajo. Jamčimo je položiti 10 gld. za vzorce. — Ponudba vzprejema Leopold Steinleitner, glavni agent v Trstu.

Komptoirist

29 let star, več slovenskega in nemškega jezika v pisavi in govoru, isče službe. (976-1)

Natančneje pove upraviščvo „Slov. Naroda“.

Stenografa

za slovensko in nemško stenografijo vzprejmem.

Dr. Valentin Krisper
advokat v Ljubljani.

SANTAL od MIDY. Zatre Copala, kubeb, vzbrizganja. Ozdravi iztok v 48 urah. — Posebno udinkovo pri mehurskih boleznih v povzroči ščišenje najbolj kalne vode. Kot jamstvo (MIDY) ima vsak tobolčec ime Zaloga, 8, rue Vivienne, Paris in v glavnih lekarnah Avstro-Ogrske.

V naši knjigarni se vzprejme kot volontér

mladenič iz dobre hiše, ki je vsaj spodnjo gimnazijo dovršil in mora biti nemškega in slovenskega jezika v govoru in pismu več — Več se izvē istotam. (948-3)

Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.

Išče se organist.

Dohodki 600 gld.